

MINISTERI D'HISENDA

10463 REIAL DECRET 579/2001, d'1 de juny, pel qual es modifica el Reglament de l'impost sobre la renda de les persones físiques, aprovat pel Reial decret 214/1999, de 5 de febrer, en matèria d'exempcions, rendiments del treball i activitats econòmiques, obligació de declarar i retencions, i el Reglament de l'impost sobre la renda de no residents, aprovat pel Reial decret 326/1999, de 26 de febrer, en matèria de retencions. («BOE» 132, de 2-6-2001.)

La Llei 40/1998, de 9 de desembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i altres normes tributàries, ha estat objecte de modificacions per la Llei 6/2000, de 13 de desembre, per la qual s'aproven mesures fiscals urgents d'estímul a l'estalvi familiar i a la petita i mitjana empresa, i per la Llei 14/2000, de 29 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social. Al seu torn, la Llei 6/2000 també ha introduït modificacions a la Llei 41/1998, de 9 de desembre, de l'impost sobre la renda de no residents i normes tributàries.

Aquest Reial decret té com a objectiu principal l'adaptació del Reglament de l'impost sobre la renda de les persones físiques i del Reglament de l'impost sobre la renda de no residents a les modificacions introduïdes en les respectives lleis d'ambdós impostos per la normativa esmentada, i conté, a més, altres mesures addicionals pròpies del desplegament reglamentari.

Motivades per la Llei 6/2000 són les modificacions del Reglament de l'impost sobre la renda de les persones físiques relatives a l'exempció per als rendiments percebuts per treballs efectuats a l'estranger, l'exclusió de l'obligació de retenir o ingressar a compte respecte als rendiments del capital mobiliari procedents de la devolució de la prima d'emissió d'accions o participacions i de la reducció de capital amb devolució d'aportacions —exclusió motivada per la qualificació com a rendiments del capital mobiliari que la Llei esmentada atorga als excessos sobre el valor d'adquisició, qualificació que, com que també opera en l'impost sobre la renda de no residents, motiva la mateixa modificació al Reglament d'aquest últim impost—, així com modificacions relatives al límit quantitatiu que exclou de l'obligació de retenir i a la base per calcular el tipus de retenció, aquestes dues últimes en l'àmbit de les retencions sobre els rendiments del treball.

La Llei 6/2000 inclou una nova regulació de les conseqüències fiscals ocasionades pel canvi de residència que necessitaven desplegament reglamentari. Per això, en el Reglament de l'impost sobre la renda de les persones físiques s'afegeix, com a causa de regularització del tipus de retenció, l'adquisició de la condició de contribuent per canvi de residència, i aquest impost atorga plena eficàcia a les quotes satisfetes per l'impost sobre la renda de no residents, així com a les seves retencions i ingressos a compte.

D'altra banda, i motivada per la modificació de l'obligació de declarar introduïda en la Llei 40/1998 per l'article 1. quatre de la Llei 14/2000, de 29 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social, es fa una nova redacció del precepte reglamentari de l'impost sobre la renda de les persones físiques regulador d'aquesta obligació, i s'adapta al nou contingut legal.

Juntament amb aquestes mesures d'adaptació dels textos reglamentaris a la Llei vigent, el Reial decret incorpora un segon grup de mesures que són normes pròpies de desplegament reglamentari de l'impost sobre la renda

de les persones físiques. A això responen la fixació de la nova quantia del salari mitjà anual —a efectes de l'aplicació de la reducció del 30 per 100 als rendiments del treball amb un període de generació superior a dos anys o notòriament irregulars—, l'aplicació de la reducció del 30 per 100 en les despeses per sepeli o enterrament no exempts i l'establiment d'un nou supòsit de liquidació mensual de retencions i ingressos a compte, que incorpora el que disposa el Reial decret 3422/2000, de 15 de desembre, que modifica el Reglament de l'impost sobre el valor afegit en determinats supòsits en què s'hagin produït transmissions globals o parcials d'un patrimoni empresarial o professional.

Finalment, el Reial decret incorpora dues disposicions transitòries. En la primera, s'augmenta per a les activitats agrícoles i ramaderes en estimació directa simplificada el percentatge corresponent a provisions deduïbles i despeses de difícil justificació, a fi d'adaptar el percentatge de despeses a l'elevació dels costos al sector, però amb un abast temporal limitat als anys 2000 i 2001.

La segona de les disposicions transitòries estableix la regularització del tipus de retenció com a conseqüència de la modificació del salari mitjà anual abans esmentada.

El Reial decret s'acaba amb una disposició final única, que estableix la data de la seva entrada en vigor i el moment a partir del qual té efecte, amb l'excepció de la modificació de l'obligació de declarar que és aplicable als períodes impositius iniciats a partir de l'1 de gener de 2000.

En virtut d'això, a proposta del ministre d'Hisenda, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres, a la reunió del dia 1 de juny de 2001,

DISPOSO:

CAPÍTOL I

Reglament de l'impost sobre la renda de les persones físiques

Article primer. *Modificació de l'article 5. «Exempció dels rendiments percebuts per treballs efectuats a l'estranger», del Reglament de l'impost sobre la renda de les persones físiques.*

L'article 5 del Reglament de l'impost sobre la renda de les persones físiques, aprovat pel Reial decret 214/1999, de 5 de febrer, queda redactat de la manera següent:

«1. Estan exempts de l'impost, d'acord amb el que preveu l'article 7.p) de la Llei de l'impost, els rendiments del treball percebuts per treballs efectivament realitzats a l'estranger, quan concorrin els requisits següents:

1r Que aquests treballs es facin per a una empresa o una entitat no resident a Espanya o en un establiment permanent que radiqui a l'estranger.

2n Que en el territori on s'efectuïn els treballs s'apliqui un impost de naturalesa idèntica o anàloga a la d'aquest impost i no es tracti d'un país o un territori qualificat per reglament com a paradís fiscal.

2. L'exempció té un límit màxim de 10.000.000 de pessetes anuals (60.101,21 euros).

3. Aquesta exempció és incompatible, per als contribuents destinats a l'estranger, amb el règim d'excessos exclosos de tributació que preveu l'article 8.A.3.b) d'aquest Reglament, sigui quin sigui el seu import. El contribuent pot optar per l'aplicació del règim d'excessos en substitució d'aquesta exempció.»

Article segon. *Modificació de l'article 10, «Aplicació de la reducció del 30 per 100 a determinats rendiments del treball», del Reglament de l'impost sobre la renda de les persones físiques.*

1. El paràgraf d) de l'apartat 1 de l'article 10 del Reglament de l'impost sobre la renda de les persones físiques, aprovat pel Reial decret 214/1999, de 5 de febrer, queda redactat de la manera següent:

«d) Les prestacions per defunció, i les despeses per sepeli o enterrament que superin el límit exempt d'acord amb l'article 7.r) de la Llei de l'impost, de treballadors o funcionaris, tant les de caràcter públic com les satisfetes per col·legis d'orfes i institucions similars, empreses i per ens públics.»

2. L'apartat 4 de l'article 10 del Reglament de l'impost sobre la renda de les persones físiques, aprovat pel Reial decret 214/1999, de 5 de febrer, queda redactat de la manera següent:

«4. La quantia del salari mitjà anual del conjunt de declarants de l'impost, als efectes de l'aplicació de la reducció del 30 per 100 que preveu l'article 17.2.a) de la Llei de l'impost, és de 2.895.116 pessetes (17.400 euros).»

Article tercer. *Modificació de l'article 59 «Obligació de declarar» del Reglament de l'impost sobre la renda de les persones físiques.*

L'article 59 del Reglament de l'impost sobre la renda de les persones físiques, aprovat pel Reial decret 214/1999, de 5 de febrer, queda redactat de la manera següent:

«Article 59. Obligació de declarar.

1. Els contribuents estan obligats a presentar i subscriure declaració per aquest impost en els termes que preveu l'article 79 de la Llei de l'impost. Als efectes del que disposa l'apartat 4 de l'article esmentat, estan obligats a declarar en tot cas els contribuents que tinguin dret a deducció per inversió en habitatge, per doble imposició internacional o que facin aportacions a plans de pensions o mutualitats de previsió social que redueixin la base imposable, quan exerceixin aquest dret.

2. No han de declarar, sens perjudici del que disposen l'apartat anterior i l'article 62 d'aquest Reglament, els contribuents que obtinguin exclusivament rendiments del treball, del capital, d'activitats professionals i guanys patrimonials, fins a un import màxim conjunt de 100.000 pessetes brutes anuals (601,01 euros), en tributació individual o conjunta.

3. Tampoc han de declarar, sens perjudici del que disposen els apartats anteriors i l'article 62 d'aquest Reglament, els contribuents que obtinguin rendes procedents exclusivament de les fonts següents, en tributació individual o conjunta:

a) Rendiments del treball, amb el límit de:

1r Amb caràcter general, 3.500.000 pessetes brutes anuals (21.035,42 euros), quan procedeixin d'un sol pagador. Aquest límit també s'aplica als contribuents que percebin rendiments procedents de més d'un pagador, sempre que la suma de les quantitats percebudes del segon pagador i restants, per ordre de quantia, no superin en conjunt la quantitat de 100.000 pessetes brutes anuals (601,01 euros).

2n 1.300.000 pessetes brutes anuals (7.813,16 euros), quan:

Procedeixin de més d'un pagador, sempre que la suma de les quantitats percebudes del segon pagador i restants, per ordre de quantia, superin en conjunt la quantitat de 100.000 pessetes brutes anuals (601,01 euros).

Es percebin pensions compensatòries del cònjuge o anualitats per aliments diferents de les que preveu l'article 7, paràgraf k) de la Llei de l'impost.

El pagador dels rendiments del treball no estigui obligat a retenir d'acord amb el que preveu l'article 71 d'aquest Reglament.

b) Rendiments del capital mobiliari i guanys patrimonials sotmesos a retenció o ingrés a compte, amb el límit conjunt de 250.000 pessetes brutes anuals (1.502,53 euros).

c) Rendes immobiliàries imputades a les quals es refereix l'article 71 de la Llei de l'impost, amb el límit de 50.000 pessetes anuals (300,51 euros), sempre que aquestes rendes procedeixin d'un únic immoble.

d) Rendiments del capital mobiliari no subjectes a retenció derivats de lletres del tresor i subvencions per a l'adquisició d'habitatges de protecció oficial o de preu taxat, amb el límit conjunt de 100.000 pessetes brutes anuals (601,01 euros).

4. La presentació de la declaració, en els casos en què hi hagi l'obligació de fer-la, és necessària per sol·licitar devolucions per raó dels pagaments a compte efectuats.

5. El ministre d'Hisenda ha d'aprovar els models de declaració i establir la forma, el lloc i els terminis de la presentació, així com els casos i les condicions de presentació de les declaracions per mitjans telemàtics. Els contribuents han d'emplenar la totalitat de les dades sol·licitades en les declaracions i adjuntar-hi els documents i els justificants que es determinin.

El ministre d'Hisenda pot establir, per causes excepcionals, terminis especials de declaració per a un grup determinat de contribuents o per als àmbits territorials que es determinin.

6. En el cas d'optar per tributar conjuntament, la declaració ha de ser subscripta i presentada pels membres de la unitat familiar majors d'edat, que actuen en representació dels fills que la integren, en els termes de l'article 44 de la Llei 230/1963, de 28 de desembre, general tributària.»

Article quart. *Modificació de l'article 70 «Rendes subjectes a retenció o ingrés a compte», del Reglament de l'impost sobre la renda de les persones físiques.*

S'afegeix un nou paràgraf, l'i), a l'apartat 3 de l'article 70 del Reglament de l'impost sobre la renda de les persones físiques, aprovat pel Reial decret 214/1999, de 5 de febrer, amb la redacció següent:

«i) Els rendiments procedents de la devolució de la prima d'emissió d'accions o participacions i de la reducció de capital amb devolució d'aportacions.»

Article cinquè. *Modificació de l'article 76 «Límit quantitatiu que exclou de l'obligació de retenir», del Reglament de l'impost sobre la renda de les persones físiques.*

L'article 76 del Reglament de l'impost sobre la renda de les persones físiques, aprovat pel Reial decret 214/1999, de 5 de febrer, queda redactat de la manera següent:

«Article 76. Límit quantitatiu que exclou de l'obligació de retenir.

1. No s'ha de practicar cap retenció sobre els rendiments del treball la quantia dels quals, deter-

minada segons el que preveu l'article 78.2 d'aquest Reglament, no superi l'import anual que estableix el quadre següent en funció del nombre de fills i altres descendents i de la situació del contribuïent:

Situació del contribuïent	Nombre de fills i altres descendents		
	0	1	2 o més
1a Contribuïent solter, viudo, divorciat o separat legalment.	—	1.675.000 pessetes (10.066,95 euros)	1.850.000 pessetes (11.118,72 euros)
2a Contribuïent el cònjuge del qual no obtingui rendes superiors a 250.000 pessetes anuals (1.502,53 euros), incloses les exemptes.	1.675.000 pessetes (10.066,95 euros)	1.850.000 pessetes (11.118,72 euros)	2.025.000 pessetes (12.170,50 euros)
3a Altres situacions.	1.250.000 pessetes (7.512,65 euros)	1.350.000 pessetes (8.113,66 euros)	1.450.000 pessetes (8.714,68 euros)

A efectes de l'aplicació del que preveu el quadre anterior, s'entén per fills i altres descendents els que donen dret al mínim familiar que preveu l'article 40.3 de la Llei de l'impost.

Quant a la situació del contribuïent, aquesta pot ser una de les tres següents:

1a Contribuïent solter, viudo, divorciat o separat legalment. Es tracta del contribuïent solter, viudo, divorciat o separat legalment amb descendents, quan tingui dret al mínim personal incrementat a què es refereix l'article 70.2.3r de la Llei d'impost per a unitats familiars monoparentals.

2a Contribuïent el cònjuge del qual no obtingui rendes superiors a 250.000 pessetes (1.502,53 euros), incloses les exemptes. Es tracta del contribuïent casat, i no separat legalment, el cònjuge del qual no obtingui rendes anuals superiors a 250.000 pessetes anuals (1.502,53 euros), incloses les exemptes.

3a Altres situacions. Inclou tres tipus de situacions:

a) El contribuïent casat, i no separat legalment, el cònjuge del qual obtingui rendes superiors a 250.000 pessetes anuals (1.502,53 euros), incloses les exemptes.

b) El contribuïent solter, viudo, divorciat o separat legalment, sense descendents o amb descendents al seu càrrec, quan, en aquest últim cas, no tingui dret als imports incrementats del mínim personal perquè es dona la circumstància de convivència a què es refereix l'article 70.2.3r de la Llei de l'impost.

c) Els contribuïents que no manifestin que estan en cap de les situacions 1a i 2a anteriors.

2. Els imports previstos al quadre anterior s'incrementen en 100.000 pessetes (601,01 euros) en el cas de pensions o havers passius del règim de Seguretat Social i de classes passives, i en 200.000 pessetes (1.202,02 euros) per a prestacions o subsidis per desocupació.

3. El que disposen els apartats anteriors no és aplicable quan corresponguin els tipus fixos de retenció, en els casos a què es refereix l'apartat 1, 2n i 3r de l'article 75, i els tipus mínims de retenció a què es refereix l'article 80.2 d'aquest Reglament.»

Article sisè. *Modificació de l'article 78, «Base per calcular el tipus de retenció», del Reglament de l'impost sobre la renda de les persones físiques.*

L'article 78.2.1a del Reglament de l'impost sobre la renda de les persones físiques, aprovat pel Reial decret 214/1999, de 5 de febrer, queda redactat de la manera següent:

«1a Regla general: amb caràcter general, es pren la suma de les retribucions, dineràries o en espècie que, d'acord amb les normes o estipulacions contractuals aplicables i altres circumstàncies previsibles, ha de percebre normalment el contribuïent l'any natural, a excepció de les contribucions empresarials als plans de pensions i a les mutualitats de previsió social que redueixin la base imposable del contribuïent, així com dels endarreriments que correspongui imputar a exercicis anteriors. A aquests efectes, les retribucions en espècie es computen pel seu valor determinat d'acord amb el que estableix l'article 44 de la Llei de l'impost, sense incloure l'import de l'ingrés a compte.

La suma de les retribucions calculada d'acord amb el paràgraf anterior inclou tant les retribucions fixes com les variables previsibles. A aquests efectes, es consideren retribucions variables previsibles, com a mínim, les obtingudes l'any anterior, llevat que hi concorrin circumstàncies que permetin acreditar de manera objectiva un import inferior.»

Article setè. *Modificació de l'article 81, «Regularització del tipus de retenció» del Reglament de l'impost sobre la renda de les persones físiques.*

1. L'article 81.2.7è del Reglament de l'impost sobre la renda de les persones físiques, aprovat pel Reial decret 214/1999, de 5 de febrer, queda redactat de la manera següent:

«7è Si en el curs de l'any natural el cònjuge del contribuïent obté rendes superiors a 250.000 pessetes anuals (1.502,53 euros), incloses les exemptes.»

2. L'article 81.2.8è del Reglament de l'impost sobre la renda de les persones físiques, aprovat pel Reial decret

214/1999, de 5 de febrer, queda redactat de la manera següent:

«8è Si en el curs de l'any natural el contribuent canvia la seva residència habitual de Ceuta o Melilla, Navarra o els territoris històrics del País Basc, a la resta del territori espanyol o de la resta del territori espanyol a les ciutats de Ceuta o Melilla, o si el contribuent n'adquireix la condició per canvi de residència.»

3. El paràgraf b) de l'article 81.3 del Reglament de l'impost sobre la renda de les persones físiques, aprovat pel Reial decret 214/1999, de 5 de febrer, queda redactat de la manera següent:

«b) Aquesta nova quota de retenció es minora en l'import de les retencions i ingressos a compte practicats fins a aquell moment, d'acord amb el que preveu l'article 75.1.1r d'aquest Reglament. En el cas de contribuents que n'adquireixin la condició per canvi de residència, en el càlcul de la nova quota de retenció s'han de tenir en compte les retencions i els ingressos a compte de l'impost sobre la renda de no residents practicats durant el període impositiu en què es produeixi el canvi de residència, així com les quotes satisfetes per aquest impost, meritades durant el període impositiu en el qual es produeixi el canvi de residència.»

4. L'apartat 5 de l'article 81 del Reglament de l'impost sobre la renda de les persones físiques, aprovat pel Reial decret 214/1999, de 5 de febrer, queda redactat de la manera següent:

«5. En el cas de regularització per increment de retribucions, l'increment de la quota de retenció resultant té com a límit l'increment de les retribucions.

Els esmentats increments s'han de calcular en relació amb la primera retribució i la quota de retenció previstes. No obstant això, si en el curs de l'any natural s'ha de fer alguna regularització del tipus de retenció, s'han de tenir en compte, a aquests efectes, les retribucions i la quota de retenció que preveu l'última regularització practicada.»

Article vuitè. *Modificació de l'article 89, «Import de les retencions sobre guanys patrimonials derivats de les transmissions o reemborsaments d'accions i participacions d'institucions d'inversió col·lectiva», del Reglament de l'impost sobre la renda de les persones físiques.*

L'article 89 del Reglament de l'impost sobre la renda de les persones físiques, aprovat pel Reial decret 214/1999, de 5 de febrer, queda redactat de la manera següent:

«La retenció que s'ha de practicar sobre els guanys patrimonials derivats de les transmissions o els reemborsaments d'accions o participacions d'institucions d'inversió col·lectiva és el resultat d'aplicar a la base de retenció el percentatge del 18 per 100.»

Article novè. *Modificació de l'article 101, «Obligacions formals de retenidor i de l'obligat a ingressar a compte», del Reglament de l'impost sobre la renda de les persones físiques.*

L'apartat 1 de l'article 101 del Reglament de l'impost sobre la renda de les persones físiques, aprovat pel Reial

decret 214/1999, de 5 de febrer, queda redactat de la manera següent:

«1. El subjecte obligat a retenir i practicar ingressos a compte ha de presentar, en els primers vint dies naturals dels mesos d'abril, juliol, octubre i gener, la declaració de les quantitats retingudes i dels ingressos a compte que corresponguin pel trimestre natural immediatament anterior, i ingressar-ne l'import al tresor públic.

No obstant això, la declaració i l'ingrés a què es refereix el paràgraf anterior s'efectua en els vint primers dies naturals de cada mes, en relació amb les quantitats retingudes i els ingressos a compte que corresponguin pel mes immediatament anterior, quan es tracti de retenidors o obligats en què concorrin les circumstàncies a què es refereixen els números 1r i 1r bis de l'apartat 3 de l'article 71 del Reglament de l'impost sobre el valor afegit, aprovat pel Reial decret 1624/1992, de 29 de desembre. Com a excepció, la declaració i l'ingrés corresponent al mes de juliol s'efectua durant el mes d'agost i els vint primers dies naturals del mes de setembre immediatament posterior.

El retenidor o l'obligat a ingressar a compte ha de presentar la declaració negativa quan, tot i haver satisfet rendes sotmeses a retenció o ingrés a compte, no hagi estat procedent, per raó de la seva quantia, la pràctica de retenció o cap mena d'ingrés a compte. No és procedent fer la presentació de declaració negativa quan no s'hagin satisfet, en el període de declaració, rendes sotmeses a retenció i ingrés a compte.

La retenció i l'ingrés corresponent, quan l'entitat pagadora del rendiment sigui l'Administració de l'Estat, s'efectua de manera directa.»

CAPÍTOL II

Reglament de l'impost sobre la renda de no residents

Article desè. *Modificació de l'article 14, «excepcions a l'obligació de retenir i d'ingressar a compte», del Reglament de l'impost sobre la renda de no residents.*

El paràgraf b) de l'apartat 3 de l'article 14 del Reglament de l'impost sobre la renda de no residents, aprovat pel Reial decret 326/1999, de 26 de febrer, queda redactat de la manera següent:

«b) Les rendes recollides en els paràgrafs b), llevat de les obtingudes a través de països o territoris qualificats per reglament com a paradisos fiscals, c), f), g) i i) de l'apartat 3 de l'article 70 del Reglament de l'impost sobre la renda de les persones físiques, aprovat pel Reial decret 214/1999, de 5 de febrer.»

Disposició transitòria primera. *Determinació del rendiment net en la modalitat simplificada del règim d'estimació directa en les activitats agrícoles i ramaderes, durant els anys 2000 i 2001.*

1. Amb efectes exclusius durant els anys 2000 i 2001, per a la determinació del rendiment net de les activitats agrícoles i ramaderes en la modalitat simplificada del règim d'estimació directa, i als efectes que preveu la regla 2a de l'article 28 del Reglament de l'impost sobre la renda de les persones físiques, aprovat pel Reial decret 214/1999, de 5 de febrer, el conjunt de les provisions deduïbles i les despeses de difícil justificació es quantifiquen aplicant el percentatge del 10 per 100 sobre el rendiment net, exclòs aquest concepte.

2. Els contribuents als quals sigui aplicable el que disposa l'apartat anterior i que hagin presentat la seva declaració de l'impost sobre la renda de les persones físiques corresponent a 2000 poden regularitzar la seva situació presentant la sol·licitud de rectificació de la seva autoliquidació davant del delegat o administrador de l'Agència Estatal de l'Administració Tributària competent per raó del domicili del contribuent, en els termes que preveu el Reial decret 1163/1990, de 21 de setembre, pel qual es regula el procediment per a la realització de devolucions d'ingressos indeguts de naturalesa tributària.

Disposició transitòria segona. *Regularització del tipus de retenció sobre els rendiments del treball amb un període de generació superior a dos anys o notòriament irregulars.*

És procedent regularitzar el tipus de retenció en la forma que preveuen els apartats 3 i següents de l'article 81 del Reglament de l'impost sobre la renda de les persones físiques, quan durant el període transcorregut entre l'1 de gener de 2001 i la data de publicació d'aquest Reial decret s'hagin satisfet rendiments del treball amb un període de generació superior a dos anys o notòriament irregulars, en un import superior al resultat de multiplicar el nombre d'anys de generació del rendiment per la quantia de 2.600.000 pessetes (15.626,31 euros).

Disposició final única. *Entrada en vigor.*

El que disposa aquest Reial decret entra en vigor l'endemà de la seva publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat» i és aplicable als períodes impositius iniciats a partir de l'1 de gener de 2001, llevat del que disposa l'article tercer, pel qual es modifica l'article 59 del Reglament de l'impost sobre la renda de les persones físiques, que és aplicable des de l'1 de gener de 2000.

Madrid, 1 de juny de 2001.

JUAN CARLOS R.

El ministre d'Hisenda,
CRISTÓBAL MONTORO ROMERO

CAP DE L'ESTAT

10564 *LLEI 8/2001, de 4 de juny, sobre concessió d'un crèdit extraordinari, per un import de 13.858.385.707 pessetes, per atendre insuficiències de crèdit produïdes a l'exercici de 1999, per les subvencions que s'efectuen per a la cobertura de les diferències de canvi de les divises obtingudes en préstecs concedits a les societats concessionàries d'autopistes de peatge. («BOE» 134, de 5-6-2001.)*

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.
Sapigueu: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

Les societats concessionàries d'autopistes de peatge estan constituïdes com a societats mercantils, anònimes

i de nacionalitat espanyola. En el seu accionariat, hi són presents les administracions públiques (principalment el Patrimoni de l'Estat a través de l'Empresa Nacional d'Autopistes) i hi intervenen, a més, caixes d'estalvis, bancs, altres entitats financeres, empreses constructores i accionistes a títol individual.

Una part considerable del sector té el benefici de l'assegurança de canvi que té l'origen en la Llei 8/1972, de 10 de maig, «de construcció, conservació i explotació d'autopistes en règim de concessió», reguladora de l'estatut jurídic bàsic d'aquestes concessions administratives.

El règim econòmic i financer dels concessionaris que estableix el capítol IV de la Llei preveu diversos beneficis de caràcter fiscal i financer, i la lletra c) de l'article 13 recull el corresponent a l'assegurança de canvi, mitjançant el qual l'Estat es va comprometre a facilitar al concessionari les divises necessàries per fer front als venciments de principals i els interessos dels préstecs i les obligacions que concerta a l'exterior, al mateix tipus de canvi de compra vigent el dia en què es constitueixi el dipòsit o s'efectuï la venda a l'Institut Espanyol de Moneda Estrangera de les divises a què es refereix el préstec. Això origina que el tipus de canvi quedi assegurat per al concessionari al tipus vigent en el moment de disposició de l'operació, i és a càrrec de l'Estat la diferència negativa que resulti entre aquest tipus i el vigent en cada venciment de principal o d'interessos.

Els crèdits dotats en el Pressupost de l'Estat de l'exercici de 1999, per a aquesta finalitat, han resultat insuficients per satisfer les obligacions generades.

En conseqüència, per atendre les obligacions derivades de la cobertura de les diferències de canvi de les divises obtingudes en préstecs concedits a les societats concessionàries d'autopistes de peatge, es tramita un crèdit extraordinari, d'acord amb el dictamen del Consell d'Estat, amb l'informe favorable previ de la Direcció General de Pressupostos.

Article 1. *Concessió d'un crèdit extraordinari.*

Es concedeix un crèdit extraordinari per un import de 13.858.385.707 pessetes a la secció 24 «Ministeri d'Economia», servei 04, «Direcció General del Tresor i Política Financera», programa 612D, «Gestió del Deute i de la Tresoreria de l'Estat», capítol 4, «Transferències corrents», article 47, «A empreses privades», concepte 470, «Per subvencionar les diferències de canvi de les divises obtingudes en préstecs concedits a les societats concessionàries d'autopistes de peatge [article 13.c) de la Llei 8/1972, de 10 de març]. Crèdit destinat a cancel·lar deutes contrets amb el Banc d'Espanya en l'exercici de 1999.»

Article 2. *Finançament del crèdit extraordinari.*

El crèdit extraordinari a què es refereix l'article anterior es finança amb deute públic, d'acord amb el que estableix l'article 101 del text refós de la Llei general pressupostària, aprovat pel Reial decret legislatiu 1091/1988, de 23 de setembre.

Disposició final única. *Entrada en vigor.*

Aquesta Llei entra en vigor l'endemà de la seva publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 4 de juny de 2001.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ